

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til børn med psykisk syge forældre.

Af Jette Bergenholz Bautrup (S) og Sandy Brinck (S).

(Fremsat 22/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Socialdemokraternes forslag til folketingsbeslutning handler om børn af psykisk syge forældre. Forslaget går på, at de psykiatriske afdelinger skal informere de sociale myndigheder, når de konstaterer, at en patient har hjemmeboende børn. Beslutningsforslaget begrundes med, at det nuværende samarbejde mellem de to offentlige systemer alt for ofte overser de børn og unge, som bor hos forældre med en psykisk lidelse.

Jeg er for så vidt enig i begrundelsen, nemlig at der er behov for at sikre en koordination og et samarbejde mellem de psykiatriske afdelinger og socialforvaltningen, når der er tale om psykisk syge forældre til hjemmeboende børn. Børn af psykisk syge er en udsat gruppe, som det er nødvendigt at være opmærksom på. I forbindelse med regeringsudvalget om negativ social arv og mobilitet lavede vi en vidensopsamling, som viste, at der er en forøget risiko for, at forældres psykiske lidelse påvirker børnenes opvækst og udviklingsmuligheder i negativ retning. Det samme viste sig, når forældrene har et misbrug af f.eks. alkohol, hash, medicin eller narkotika.

Når jeg så alligevel vil afvise forslaget, er det, fordi forslagsstillerne vil gøre det til en generel forpligtelse, at de psykiatriske afdelinger i alle sager orienterer de sociale myndigheder, når det konstateres, at en patient har hjemmeboende børn. Det vil sige, at de skal gøre det hver gang uden at vurdere, om der er andre, der kan tage sig af barnet, f.eks. kunne der jo være en ægtefælle. Derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til, at man gør folk til en sag i den sociale myndighed, hvis de i familien kan klare at tage sig af barnet af sig selv.

Og så har vi også allerede en underretningspligt i lovgivningen. Den pålægger offentligt an-

satte og andre med offentligt hverv, herunder læger, at underrette de sociale myndigheder, når de gennem deres arbejde bliver bekendt med, at der er børn eller unge, der har behov for særlig støtte. Jeg er derfor bange for, at vi risikerer, at en sådan obligatorisk underretning vil udvære underretningspligten og fjerne fokus fra de familier og de tilfælde, hvor der er et reelt behov for støtte. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Men som jeg sagde indledningsvis, er det jo vanskeligt at være uenig med forslagsstillerne i baggrunden for beslutningsforslaget. Der er behov for et bedre tværfagligt og tværsektorielt samarbejde for de udsatte børn og ikke mindst i forhold til børn med psykisk syge forældre og forældre med misbrug.

Det var derfor, at vi i satspuljekredsen blev enige om at indgå en aftale, hvor der er afsat 20 mio. kr. i hvert af årene 2004-2007 til styrkelse af det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde særlig over for børn af forældre med misbrug eller psykisk sygdom. Pengene skal jo bruges til lige præcis det, Socialdemokratiet gerne vil, nemlig til at sikre, at der tages hånd om børn af forældre, der er i behandling for misbrug eller psykiske lidelser. Det er også vigtigt, at børn af forældre i behandling for misbrug eller psykisk sygdom kan møde andre børn, der lever under lignende vilkår, at de kan være med i samtalegrupper eller lign., så det bliver et almindeligt tilbud i tilknytning til den voksnes behandlingstilbud.

Kl. 17.40

Endelig er det aftalt med satspuljepartierne, at Socialministeriet i dette folketingsår foretager en vurdering af, om der er behov for, at en forbedret faglig indsats understøttes af lovgivningsinitiativer, og det resultat var vi enige om at forelægge satspuljepartierne.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Jeg synes, det var dejligt at høre, at ministeren i starten var så positiv. Men det, jeg godt vil høre ministeren om, er: I det øjeblik en enlig mor eller far bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling, og man fra sundhedspersonalets side spørger, om der er nogen, der tager sig af børnene, og forældrene siger, at ja, det er der, kan ministeren så garantere, at det er en nabo, et familiemedlem eller en bekendt, som ikke har misbrugsproblemer? Det kan man ikke garantere andre steder.